

[Holstein.]

punkt, fra det nye Tysklands Side over for Danmark er den samme, som Tysklands Syn paa dets Forhold til Danmark var før Krigen, nemlig som det fik Udtryk i General Moltkes Udtalelser til Kaptejn Lütken, denne: Tyskland maa kunne stole paa Danmarks Neutralitetsvilje, paa, at Danmark ikke alene vil være neutral, men ogsaa i paakommende Tilfælde vil forsvare sin Neutralitet. Det er ikke i Tysklands Interesse, at Danmark militært set er et „no man's land“. Og jeg ser ikke rettere — jeg vil ogsaa gerne her gøre mine Modstandere den Indrømmelse, som jeg mener, jeg skylder dem —, end at det ærede Medlem Hr. Rager havde Ret i sin Udtalelse forleden Dag om, at Danmarks Stilling militært set — aldeles bortset fra, i hvilket Omfang vi kunde raade Bod derpaa — er svagere nu end nogen Sinde som Følge af den militær-tekniske Udvikling og først og fremmest af Flyvevaabenets Udvikling. Om dette sagde den franske Marskal Pétain forleden Dag i et Foredrag, han holdt paa den øverste Krigsskole i Paris, at Mekaniseringen af Hæren og navnlig Udviklingen af Flyvevaabenet var paa Vej til at kuldkaaste Krigskunstens hidtidige Principper, at medens man tidligere havde regnet med en militær Aktionsradius for Kamp mellem to Modstandere, som svarede til Artilleriets Rækkevidde, saa er nu, siger han, Flyvemaskinen godt paa Vej til at diktere Krigsførelsen sin Lov. Flyvemaskinen sætter os i Stand til at angribe paa Steder og paa Baser helt fjernt fra dem, hvor de egentlige almindelige Feltslag foregaar, og er derved i Stand til helt at sprænge de hidtidige strategiske Principper og Forudsætninger. Og saa slutter han med at sige, at Sejren tilhører den, som først og mest energisk forstaar at udnytte den moderne militære Mekanisering til Knusning af Modstanderens Modstandsevne paa alle Omraader.

Jeg vil ikke tage i Betænkning at sige, at Danmark, saaledes som den militær-tekniske Udvikling har formet sig, ligger i Tysklands politiske Interessessfære mere end nogen Sinde før Krigen. Tyskland kan, hvis det vilde det, og hvis det havde Interesse i det — Spørgsmaalet er, om det behøver at have Interesse i det —, knuse os militært set i Løbet af 24 Timer. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at Tyskland ikke ønsker at gøre det, at Tyskland ikke behøver at have Interesse i at gøre det, forudsat at det kan stole paa, at Danmark vil forsvare sin Neutralitet absolut paa sine vitale Om-

raader imod alle og enhver, „contre tous et chacun“, som det hedder paa Fransk. Det var den Betragtning, som var Admiral Kofoed-Hansens til Grund liggende, og jeg vil gerne her sige — ogsaa her vil jeg gøre Udenrigsministeren en Indrømmelse —, at jeg mener, at saaledes som den militær-tekniske Udvikling er, saa har han Ret i at sige — det har han gjort før, og jeg har taget Forbehold —, at Danmark kan ikke paatage sig at være militær Portvogter over Indgangen til Østersøen. Er det ikke omtrent, som den højtærede Udenrigsminister har udtrykt det? (*Udenrigsministeren nikker*). Ja. Og jeg mener, at vi i vor egen velforstaede Interesse maa stille os paa det Standpunkt, at i Tilfælde af en Østersøkrig mellem Vestmagt og Østmagt er Spørgsmaalet om Spærring eller Holden aaben af Adgangene til Østersøen et Spørgsmaal, som vi ikke vil paatage os at løse; vi vil ikke føle os folkeretlig forpligtede hverken til at spærre eller til at holde aabent, men vi vil over for alle og enhver gøre forstaaeligt, at Angreb paa Danmarks vitale Landomraade, Sjælland, Fyn og Jylland, betragter vi som en *casus belli* over for Neutralitet, ligegyldigt hvem der iværksætter den.

I den højtærede Udenrigsministers Blad „Politiken“ indeholdtes der forleden en Artikel, som er ikke mindre interessant i sit Indhold end det Interview med den højtærede Statsminister om det jyske Forsvar, som blev citeret her af et æret Medlem forleden. Den omhandler Spørgsmaalet om, hvad vi militært kan gøre, og „Politiken“ siger saa, at der melder sig to Opgaver: „Forsvar af Hovedstaden mod Luftangreb og Forsvar af Grænsen mod irregulære Overfald“.

Med Hensyn til det sidste vil jeg gerne sige, hvad jeg har sagt før, at jeg tror ikke mere, vi skal regne med irregulære Overfald fra tysk Side, for hvis der er nogen Stat, som er militært regulær, og hvor hele Befolkningen er regulær og selvdisciplineret som næppe nogen anden Storstats Befolkning i Øjeblikket, saa er det det tyske Folk og den tyske militære Organisation. Nej, irregulære Foretagender, for saa vidt der kan blive Tale om saadanne, vil sikkert kun kunne tænkes i Kølvanet af regulære Indfald. Men jeg tror, som sagt, ikke, at Danmark behøvede at frygte saadanne, hvis Tyskland kunde stole paa den danske Neutralitetsforsvarsvilje, og vidste, at Danmark havde indrettet sit Forsvar saaledes, at det kan holde paa de vitale Omraader blot en kort Tid; saa behøvede Tyskland